

Mál nr. 163/2016**M
og****vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar fjölskylduþryggingar X.****Skaðabótaábyrgð einstaklings á hjóli gagnvart gangandi vegfaranda
vegna tjónsatviks 28. október 2015.****Gögn.**

Málskot, dags. 21.5.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 30.5.2016, ásamt fylgigögnum; spurningar til X og svör V með tölvupóstum dags. 14. og 15. apríl 2016.

Tölvupóstur lögmanns M dags. 6. júní 2016.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu vegna málsins kemur fram að M hafi orðið fyrir líkamstjóni þegar hún lenti í samstuði við hjólreiðamanninn X við hjólreiða- og göngustíg í Borgartúni í Reykjavík. Í framburði M í lögregluskýrslu kemur fram að hún kvaðst hafa verið að ganga frá bifreið sinni í átt að bílastæðamali upp við húsið Borgartún 6 og ekki hafa tekið eftir X sem kom hjólandi eftir hjólreiðastíg. Í framburði X í lögregluskýrslu kveðst hann ekki muna mikið eftir atvikinu, en hann fékk högg á höfuð við samstuðið við M. Í tölvupósti X til V dags. 15. apríl sl. kemur fram að X hafi verið að hjóla eftir þar til gerðum hjólreiðastíg í Borgartúni þegar M hafi allt í einu stigið inn á stíginn og í veg fyrir X sem hafi þá reynt að forða samstuði með því að beygja til hægri. Einnig kemur fram í lögregluskýrslu að vitni sem hjólaði á eftir X hafi séð þegar M gekk þvert yfir hjólreiðastíginn og þegar X hafi beygt til hægri hafi M verið á milli hjólreiðastígs og göngustígs.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni sínu með því að hjóla án aðgæslu á gangstíg og bendir á fyrirmæli í 4. mgr. 39. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 um að það sé einungis heimilt að hjóla á gangstíg sé það unnt án hættu fyrir gangandi vegfarendur. X hafi því átt að veita M forgang á leið sinni yfir gangsstíg. Einnig telur M að X hafi ekki sýnt nægilega aðgát við hjólreiðar sínar í ljósi fjölda gangandi vegfaranda í Borgartúni. M vísar einnig til dóms Hæstaréttar í máli nr. 283/2014 máli sínu til stuðnings og telur skilyrði sakarreglunnar uppfyllt um skaðabótaábyrgð X.

V telur ekki sýnt að X hafi sýnt gáleysi þegar hann hjólaði á þar til gerðum stíg um Borgartún. M hafi gengið þvert yfir sérstakan hjólreiðastíg og ekki verið komin inn á gangstíg þegar X hafi hemlað á reiðhjóli sínu til að reyna að koma í veg fyrir tjón. V vísar til frásagnar vitnis um að M hafi komið skyndilega inn á hjólreiðastíginn og telur að aðstæður séu ekki sambærilegar máli Hæstaréttar nr. 283/2014.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um hvort X beri skaðabótaábyrgð á tjóni M og til þess þurfa skilyrði skaðabótaréttar að lögum að vera uppfyllt, þar á meðal að sýnt sé fram á að X hafi sýnt gáleysi við stjórn reiðhjóls í umrætt sinn. Ekki er fyllilega ljóst hvort X og M lentu saman á hjólreiðastíg eða gangstíg, en m.v. myndir af vettvangi liggja þeir saman og þurfti M að ganga yfir hjólreiðastíginn til að komast inn á gangstétt upp við húsið Borgartún 6. Þegar lítið er til framburðar M í lögregluskýrslu er ljóst að hún gáði ekki sérstaklega að umferð um hjólreiðastíginn áður en hún gekk yfir hann og samkvæmt framburði vitnis varð samstuð með M og X í þann mund sem M var að ganga inn á gangstíginn. Í framburði X kemur síðan fram að hann hafi hjólað eftir hjólreiðastígnum. Í ljósi þess verður ekki lagt til grundvallar að X hafi vanrækt skyldur sínar skv. 4. mgr. 39. gr. umferðarlaga sem gildir um umferð reiðhjólanna á göngustígum en ekki skv. orðanna hljóðan á sérstökum hjólreiðastígum. Verður því ekki sýnt að X hafi sýnt gáleysi þegar hann hjólaði eftir þar til gerðum stíg og ber hann ekki skaðabótaábyrgð á tjóni M.

Niðurstaða.

Tjón M bætist ekki úr ábyrgðartryggingu fjölskylduþryggingar X hjá V.

Reykjavík, 1. júlí 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.